

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל'י שליט"א

(דף ק"ג ע"א) מְתַרְךָ לָהּ, אַחֲרֵי אַבְנָא (ג"א דְּמִדְבָּחָא עֲלָאָה) לְגַרְעוּנָא. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּמִתְחַבְּרִין תְּרוּכִין
בְּחַדֵּי חֲדָדִי.

וְרוּא דָּא דְכָתִיב, (דברים כד) וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן פִּינְדָה וְגו', וְיַצְאָה מִבֵּיתוֹ וְהִלְכָה וְהִיָּתְהָ
לְאִישׁ אַחֵר. מִמִּשְׁמַע דְּאָמַר, וְהִלְכָה וְהִיָּתְהָ לְאִישׁ, לֹא יִדְעָנָא (דְּהֵיִיא אֲזֵלָה לְגַבֵּי בַעְלָהּ דְּתַרְיָךְ לָהּ) (ג"א
דְּלִיתִיהָ) (הָהוּא דְּתַרְיָךְ לָהּ) מָאִי אַחֵר. אֵלָּא כְּמָה דְּאִתְמַר, אַחֵר תִּנּוּן, וְאַחֵר כְּרִינּוּן לִיהּ,
דְּכָתִיב, (איוב ח) וּמַעֲפָר אַחֵר יִצְמַחוּ. וְתַרוּכִין מִתְחַבְּרִין פְּחָדָא, תְּרוּכִין דְּהָהוּא עֲלָמָא, וְתַרוּכִין
דְּהָאֵי עֲלָמָא. וּמָה דְּהוֹת הָאֵי אִתְתָּא, בְּדִיוֹקְנָא עֲלָאָה, הָא אֲשַׁתְּעַבְּדָא לְדִיוֹקְנָא תַתָּאָה, כְּרִינָא
לִיהּ אַחֵר.

וְקִרְיָנָא לִיהּ אַחֲרוֹן, אַחֲרוֹן מְנַלָּן. דְּכָתִיב, (איוב יט) וְאַחֲרוֹן עַל עֵפֶר יָקוּם. וְהִכָּא כְּתִיב וּשְׁנֵאָה הָאִישׁ
הָאֲחֲרוֹן. אוּ פִי יְמוֹת הָאִישׁ הָאֲחֲרוֹן. אַחֲרוֹן, שְׁנֵי מִיבְעֵי לִיהּ. וְאִי תִימָא, דְּלֹא תִזְדַּוּג אֲפִילוּ
לְעִשְׂרָה, דָּא בְּתַר דָּא. לֹאֵו הָכִי. וְכִי לְבַעְלָהּ דָּא תִזְדַּוּג, וְלֹא לְאַחֲרָא, מָאִי אַחֲרוֹן.

אֵלָּא דָּא אִיהוּ הָאֵי אַחֵר דְּקָאמְרִין, וְאִיהוּ אַחֵר, וְאִיהוּ אַחֲרוֹן. הַשְׁתָּא אַבְנָא מִתְגַּלְגְּלָא בְּקוּסְפָתָא.
אַחֵר אֲמָאִי אֲקָרִי הָכִי דְּהָא כָּל בְּנֵינָא נְפֹל, וְאִתְתַּדְרָא לְעַפְרָא, אִיהוּ הָהוּ מַה דְּתַנּוּ, וְלֹא אַחֲרָא.
אֲמָאִי קְרִינּוּן לִיהּ אַחֵר. אוּף הָכִי אֲמָאִי אֲקָרִי אַחֲרוֹן, וְכִי אַחֲרוֹן אִיהוּ, וְהָא אִי יִתְיַשֵּׁר יָאוֹת, וְאִי
לֹא, יִתְדַר וְיִתְגַּלְגַּל וְיִתְנַטַּע כְּמִלְקָדְמִין, אֲמָאִי אֲקָרִי אַחֲרוֹן.

אֲבָל תָּא חֲזִי, כְּתִיב (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, מָאִי טוֹב. תִּנּוּן,
דָּא מְלֵאךְ דְּטוֹב. מְאֹד, דָּא מְלֵאךְ תְּמוֹת. וְלִכְלֵא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲזַמִּין תְּקוּנָוִי.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (בראשית ב) וַנְּהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן, נְהַר דָּא, לֹא שְׂכִיף לְעֵלְמִין, מְלֵאכְשָׁא
וְלְמַסְגֵי וְלְמַעַבְד פִּירִין. וְאֵל אַחֵר אֲסַתְרִם, וְלִית לִיהּ תִיֵּאִוְבָתָא לְעֵלְמִין, וְלֹא אֲפִישׁ, וְלֹא עֲבִיד
פִּירִין, דְּאֵלְמֵי עֲבִיד פִּירִין, יִטְשִׁטֵּשׁ לְכָל עֲלָמָא.

וּבְגִין כְּהָ, בַר נָשׁ דְּגָרִים לְהָהוּא סֵטֶר דִּיפּוּשׁ בְּעֵלְמָא, אֲקָרִי רַע, וְלֹא חָמִי אֲפִי שְׂכִינְתָא לְעֵלְמִין,
דְּכָתִיב, (תהלים ה) לֹא יְגוּרְךָ רַע. הָאֵי בַר נָשׁ, דְּמִתְגַּלְגְּלָא בְּגַלְגּוּלָא, אִי אִיהוּ עֵבֶר וְאִתְדַבֵּק בְּהָהוּא
אֵל אַחֵר, דְּלֹא עֲבִיד פִּירִין, וְלֹא אֲפִישׁ בְּעֵלְמָא, בְּגִין כְּהָ אֲקָרִי אַחֵר, וּשְׂמָא גָרִים לִיהּ, אִיהוּ הוּא,
וְאַחֵר אֲקָרִי, אַחֵר וְדָאִי.

אַחֲרוֹן: מִקְדָּמָאָה וְאֵילָּה, אַחֲרוֹן קְרִינּוּן לִיהּ, וְאַחֲרוֹן אֲקָרִי. תִּנּוּן אִיהוּ, וּמְיָד אֲקָרִי אַחֲרוֹן, וְהָכִי
קָרִי לִיהּ קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַחֲרוֹן, בְּגִין דִּיתְתַּקְּשׁוּן לְמַהוּי אַחֲרוֹן, וְלֹא יִתּוּב כְּמִלְקָדְמִין. תְּלִיתָאָה אוּף
הָכִי. וְכֵן בְּכָל זְמָנִין, מִקְדָּמָאָה וְאֵילָּה. הָכִי אֲקָרִי אַחֲרוֹן, וְהָכִי אֲצַטְרִיךְ לְמִקְרִי אַחֲרוֹן, דְּאֵלְמֵלָא
אַתְקָרִי מִיָּד תִּנּוּן, הָא פְּתִיחוּ דְּפּוּמָא לְאַתְדָּרָא כְּמִלְקָדְמִין, וְהָהוּא בְּנֵינָא אֲסַתְתָּר.

מְנַלָּן. מִבֵּית שְׁנֵי דְּאֲקָרִי אַחֲרוֹן, דְּכָתִיב, (תג"ב ב) גְּדוּל יְהִיָּה כְּבוֹד הַפֵּית תְּהֵא אַחֲרוֹן מִן תְּרַאשׁוֹן.
דְּהָא מִקְדָּמָאָה וְאֵילָּה, אַחֲרוֹן אֲקָרִי, דְּהָא לֹא יְהֵא פְּתִיחוּ דְּפּוּמָא, דְּהָהוּא בְּנֵינָא יְנַפּוּל, וְיִתְתַּדְרָא
כְּמִלְקָדְמִין.

אוף הכי דא, אחרון קרינן ליה. ובגין כך פתיב, לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה. לא יוכל, לא יקחנה מיבעי ליה, מאי לא יוכל. אלא כיון דהאי אתתא אתדבקת באחר, ונחתת לאשתעבדא בדרגא תתאה, לא בעי קדשא בריה הוא, דאיהו יתוב מדרגא דיליה, למיהב איבא, ולאתדבקא בההוא דרגא דלאו דיליה.

ותא חזי, אי האי אתתא לא אתנסיבת, אפילו תזנה בכל גוברין דעלמא, אי בעי בעלה יתוב לגבה, אבל אי אתדבקא בנשואין לאחר, (נ"א ואסח) דא (הא) לא יוכל לשוב לדרגא קדמאה, דהנה בקדמיתא לגבה. לא יוכל ודאי לאתבא לתהוא דרגא לעלמין.

אחרי אשר הטמאה. תנינן, דהטמאה בלביה. אי הכי, אפילו אי תתרחק ותזנה בלא נשואין. אלא, כיון דאתדבקת לאחר, הא קבילת עלה חולקא דההוא סטרא, ובעלה (דף ק"ג ע"ב) קדמאה דאיהו מסטרא אחרא טבא דטוב, לא יהא ליה פה חולקא לעלמין, ולא פיש כלל לתהוא אתר. הא אם שלחה האיש האחרון, או פי ימות האיש האחרון, לקדמאה אסורא, אבל לשאר בני נשא, תשתי. דילמא תשפח אתרא כמלקדמין, ואחרון יקום דיזדווג בהדה.

מאן דאית ליה בגין מאתתיה קדמיתא, ואעיל האי לגו ביתיה, תהוא יומא אתדבק בחרפא קשיא דמתהפכא, בגין תרין סטרין. חד, דהא תרין דחת לון לבר, והשתא איהו תליתאה. ותו, מאנא דאשתעבד (נ"א דאשתמר) ביה אחר, חיד ייתי איהו למיהב ביה רוחא דיליה, וישתתף בהדה, ויתדבק בה. לאו דאיהו אסורא, אבל ודאי שתופא בישא איהו לגרמיה. (בדאמר).

רבי לויטס איש פפר אונז, הנה חיד ומתלוצץ על אתתא דא, פד חמי מאן דאזדווג בהדה, ותוה אמר, (משלי לא) ותשחק ליום אחרון פתיב, מאן דאתדבקת ביה באיש אחרון, חיוכא איהו לבתה. השתא, אית לאהדרא ולעינא, על אתר (נ"א אילנא) חד רב ועלאה, דהנה בעלמא, וגזעא ושרשא דקשוט, ואיהו עובד אבי ישי אבי דוד. דהא אתמר דאחרון הנה, חיד נפק שרשא דקשוט, מגו אתר דא.

אלא, עובד אתתמן בתקונא עלאה, ואהדר שרשא דאילנא דקא אתהפה, על תקונייה, ואסתליק ביה, ואתתמן בדקא יאות, ועל דא אקרי עובה. מה דלא זכו הכי, שאר בני עלמא.

אתא איהו, פלח ואעדר עקרא ושרשא דאילנא, ונפק מאנפין מרירן, ואהדר (נ"א ואעדר) ואתמן בנופא דאילנא אחרא עלאה, אתא ישי בריה, ואחסין ליה, ותקין ליה, ואתאחד בענפוי דאילנא אחרא עלאה, וחבר אילנא באילנא, ואסתבכו דא בדא. כיון דאתא דוד, אשפח אילנין מסתבכו ומתאחדו דא בדא, כדן זרית שלטנו בארעא, ועובד גרים דא.

בנה תהוא סבא ואמר, אי סבא סבא, ולא אמינא לה, דעלת בימא רבא, השתא אנת הוא גו תהומי רברבין, אתתמן לסלקא. סבא סבא, אנת גרמת דא, דאלמלא הוית שתיק בקדמיתא, הנה יאות לה, אבל השתא לא יכילת ולית מאן דאחיד בידה, אלא אנת פלחודה. קום סבא ואסתלק בסליקו.

עוֹבֵד דָּא, אַתְתָּקִין וְנִפְק מִגּוֹ חֲקֵל בִּישָׂא, דְּגוֹבִין בִּישִׁין. אַתָּא יְשִׁי בְּרִיה, וְאַתְתָּקִין וְאַעְדָּר אֵילָנָא, וְעַם כָּל דָּא, (ועוֹבֵד) דָּא רָזָא דְרִזִּין, וְלֹא יִדְעָנָא אִי אֵימָא, אִי לֹא אֵימָא. אֵימָא מִילָד סְבָא, וְדָא אֵימָא, בְּדָא יִדְעָאן כָּל שְׂאָר בְּנֵי גְלִגּוּלָא. (נ"א עוֹבֵד אֵילָנָא אַתְתָּקִין וְעַם כָּל דָּא דְאֵילָנָא אַתְתָּקִין) עוֹבֵד עִם כָּל דָּא אֵילָנָא אַתְתָּקִין. כִּד אַתָּא דּוֹד מְלָכָא, בְּאֵילָנָא תַתְּאָה דְנוֹקְבָא אַשְׁתָּאָה, וְאַעְטָרִיךָ לְקַבְלָא חֵיין מְאַחְרָא, וְמָה אִי הָאִי דְאַתְתָּקִין, וְאַתְתָּקִין כְּלָא, הֲכִי. שְׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא דְאַתְתָּין בְּגְלִגּוּלָא, דִּילָא יִכְלִין לְאַתְתָּקִנָא הֲכִי, עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה.

בְּכָל סְטָרִין אַתְתְּפִיךָ בְּגְלִגּוּלָא. פְּרִיז הֲכִי הָוָה. בַּעֲזוֹ הֲכִי הָוָה. עוֹבֵד הֲכִי הָוָה. (ס"א וְעַם כָּל דָּא אֵילָנָא אַתְתָּקִין) וּבְכָלָא נְפִיק אֵילָנָא מִסְטָרָא דְרַע, וְאַתְדַּבֵּק לְבִתְרָא בְּסְטָרָא דְטוֹב. בְּקַדְמִיתָא, (בראשית לח) וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע. (אוֹנָן אוֹרֵף הֲכִי) מַחְלוֹן אוֹרֵף הֲכִי, וְלֹאֵו כָּל כְּהָ. אָבֵל בְּהֵנִי אַתְעַפֵּל רַע, וְנִפְיִק טוֹב לְבִתְרָא, (נֶפֶק) הַהוּא דְכְתִיב בִּיה, (שמואל א טז) וְטוֹב רֵאִי. (שמואל א טז) וַיֵּי עֲמוֹ. הֲכִא קִימָא אֵילָנָא תַתְּאָה עַל תְּקוּנִיהָ, וּמְלָךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם.

בְּשִׁירוּתָא דְכְלָא, מַעְקָרָא וַיִּסְוֵדָא עֲלָאָה, אַשְׁתְּרִשׁוּ דְרִגִּין, רֵאוּבֵן שְׁמַעוֹן לְוִי יְהוּדָה, מַה כְּתִיב בִּיה, (בראשית כט) הַפַּעַם אֹדָה אֶת יְיָ, וּכְתִיב וַתַּעֲמֹד מְלָדָת. הֵיִינוּ (ישעיה נד) רְנִי עֲקָרָה לֹא יִלְדָה. בְּגִין דְּכִד אַתְתָּלִיד יְהוּדָה, נִפְקַת נוֹקְבָא מְתַדְבְּקָא בְּדְכוּרָא, וְלֹא הוּת עַל תְּקוּנָהָא אַנְפִּין בְּאַנְפִּין, וְלֹא אַתְבְּשֶׁרֶת לְאוּלְדָא בִּינוֹן דְנָסַר לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְתָּקִין לָהּ, (ס"א אַנְפִּין בְּאַנְפִּין) כְּדִין אַתְבְּשֶׁרֶת לְאַתְעַבְרָא וְלְאוּלְדָא.

וּבְסְפָרָא דְחֲנוּךְ, וַתַּעֲמֹד מְלָדָת, לָאו עַל לָאָה אַתְמָר, אֲלָא עַל רַחֵל אַתְמָר, הַהִיא דְמְבַכָּה